

Consiliul Superior al Magistraturii
Institutul National al Magistraturii

Concurs de promovare a judecătorilor și procurorilor în funcții de execuție
29 martie 2015

PROCES VERBAL
de soluționare a contestațiilor la barem pentru disciplina
Drept internațional privat

2 aprilie 2015

Întocmit de Comisia de soluționare a contestațiilor – Drept internațional privat, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare, formulate de candidații menționați în Anexa atașată la prezentul, în temeiul art. 20 alin. 4 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, referitoare la baremul stabilit pentru probele de tip grilă la materia: Drept internațional privat.

Pentru concursul de promovare la Curte de Apel au formulat contestații 26 candidați, astfel:

La Proba Teoretică au fost formulate contestații cu privire la următoarele întrebări:

5 G1 (16 G2, 15 G3, 1 G4), contestată de 7 candidați.

13 G1 (8 G2, 2 G3, 20 G4), contestată de 2 candidați.

18 G1 (1 G2, 1 G3, 19 G4), contestată de 25 candidați.

1. Cu privire la întrebarea 5 G1 (16 G2, 15 G3, 1 G4) contestată de 7 candidați,
Comisia a decis respingerea contestațiilor, din următoarele considerente:

Nu se impune anularea acestei întrebări pe motiv că Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 nu prevede expres o cale de atac ce poate fi exercitată împotriva unei hotărâri prin care se respinge opoziția, întrucât calea de atac se determină ținând cont de informațiile furnizate în enunțul întrebării și de dispozițiile coroborate ale regulamentului. Astfel, din enunț nu rezultă că instanța a trecut la soluționarea cauzei în procedura de drept comun, astfel cum ar fi trebuit, ca urmare a formulării opoziției, în temeiul art. 17 alin 1 din Regulament. Opoziția, astfel cum este reglementată de art. 16, art. 17 și considerentul nr. 23 și 24, nu reprezintă o cale de atac, ci un mijloc de apărare prin care debitorul contestă creanța (fără a fi obligat să motiveze de ce adoptă această poziție), situație în care această manifestare de voință nu este analizată ca o cerere procesuală nici în sensul admiterii, nici al respingerii. Ca atare, respingerea opoziției s-a făcut cu încălcarea prevederilor regulamentului. O altă premisă conduce la o interpretare absurdă. Dacă s-ar fi trecut în procedura de drept comun, nu se putea respinge opoziția, pentru că dreptul procesual român nu cunoaște această instituție.

Asadar, instanta, in speta, nu a părăsit câmpul procedurii europene, ci, după primirea opoziției, a soluționat-o, respingând-o. Este evident ca, procedând în aceasta maniera, următorul pas pe care îl putea face instanta era să declare somatia executorie (art 18 din regulament), somatia fiind deja emisa, intrucat debitorul a facut opozitie impotriva unei somatii (a se vedea si titlul formularului F), aceasta fiind situatia premisa din speta.

Or, in aceste conditii, calea de atac impotriva acestei hotarari nu se identifica in dreptul comun, potrivit legislatiei nationale, ci in Regulament.

O atare cale de atac este cererea de reexaminare, care este incidenta nu numai in cazurile exceptionale prevazute de art. 20 alin 1 lit a si b din regulament, dar si in ipoteza prevazuta de art 20 alin 2, potrivit careia debitorul poate sa ceara reexaminarea somatiei europene de plată (...) atunci cand somatia de plata a fost emisa în mod vadit eronat, tinând seama de cerintele stabilite de prezentul regulament sau având în vedere alte circumstante exceptionale.

Situatia din speta se circumscrie acestei din urma ipoteze, deoarece somatia a fost emisa cu incalcarea Regulamentului, instanta solutionand opozitia in loc sa puna capat procedurii somatiei europene, astfel incat calea de atac este reexaminarea.

2. Cu privire la la intrebarea 13 G1 (8 G2, 2 G3 si 20 G4), contestata de 2 candidati,
Comisia a decis respingerea contestatiilor, din urmatoarele considerente:

Potrivit paragrafului 18 din preambulul Regulamentului UE nr.1259/2010 al Consiliului din data de 20 decembrie 2010 de punere in aplicare a unei forme de cooperare consolidate in domeniul legii aplicabile divortului si separarii de corp „Alegerea în cunoștință de cauză a celor doi soți reprezintă un principiu fundamental al prezentului regulament. Fiecare dintre soți trebuie să cunoască exact consecințele juridice și sociale ale alegerii legii aplicabile. Posibilitatea de a alege de comun acord legea aplicabilă nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și egalității de șanse de care beneficiază cei doi soți. Prin urmare, judecătorii din statele membre participante ar trebui să realizeze cât de important este ca cei doi soți să ajungă la un acord privind legea aplicabilă cunoscând pe deplin consecințele juridice ale acestei alegeri”.

Astfel, varianta de raspuns indicata a fi corecta reproduce fidel prevederea cuprinsa in Regulamentul UE 1259/2010, aplicabilitatea acestui act normativ rezultand chiar din titlu.

Varianta C nu poate fi considerata a fi corecta deoarece nici Regulamentul 1259/2010 (art.5) si nici art.2597 NCC nu reglementeaza ca lege aplicabila acordului legea statului membru participant in care unul din sotii are resedinta obisnuita.

3. Cu privire la întrebarea 18 G1 (1 G2, 1 G3 și 19 G4), contestată de 25 de candidați,
Comisia a decis admiterea contestațiilor, din următoarele considerente:

Conform art.2589 alin.1 teza finală NCC, legea care guvernează efectele generale ale căsătoriei, în ipoteza lipsei cetățeniei comune și a reședinței obișnuite comune a soților este legea statului pe teritoriul căreia căsătoria a fost celebrată, iar nu legea statului pe teritoriul căruia unul dintre soți își are reședința obișnuită.

Din lecturarea variantelor de răspuns rezultă clar că singurul răspuns posibil este cel de la litera B, Comisia apreciind că inserarea răspunsului de la litera C, ca fiind corect, este o simplă eroare materială.

Pe cale de consecință, varianta corectă de răspuns este cea de la litera B.

În baza art.20 alin.5 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr.621 din 21 septembrie 2006, acordă punctajul corespunzător întrebării 18 G1 (1 G2, 1 G3, 19 G4) numai candidaților care au indicat drept răspuns corect varianta B

La Proba Practică au fost formulate contestații cu privire la următoarele întrebări:

7 G1 (9 G2, 5 G3, 3 G4), contestată de 2 candidați.

8 G1 (7 G2, 4 G3, 5 G4), contestată de un candidat.

4. Cu privire la întrebarea 7 G1 (9 G2, 5 G3, 3 G4) contestată de 2 candidați,
Comisia a decis respingerea contestațiilor, pentru următoarele considerente:

Situația de fapt descrisă în enunțul spetei este similară cu cea din cauza C-170/12, Peter Pinckney împotriva KDG Mediatech AG, cauza în care instanța de trimitere a solicitat Curții, în esență, să stabilească dacă articolul 5 punctul 3 din Regulamentul 44/2001 trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care se invocă încălcarea drepturilor patrimoniale de autor garantate de statul membru al instanței sesizate, aceasta este competentă să judece o acțiune în răspundere formulată de autorul unei opere împotriva unei societăți care are sediul în alt stat membru și care a reprodus în acel stat respectiva operă pe un suport material care este apoi vândut către societăți cu sediul într-un al treilea stat membru prin intermediul unui site internet care este accesibil și în raza teritorială a instanței sesizate (paragraful 22).

În paragrafele 31 – 37 din hotărâre Curtea a amintit propria jurisprudență și a indicat în mod expres că în cauza (C-170/12) urmează a se stabili dacă regulile indicate anterior se aplică și în situația unor pretense încălcări ale drepturilor de autor. (paragraful 38)

In atare conditii varianta de raspuns A nu poate fi considerata corecta deoarece vizeaza interpretarea data de Curte art.5 punctul 3 din Regulamentul 44/2001 in cazul unei actiuni referitoare la încălcarea unui drept de proprietate intelectuală și industrială (drept la marca), și nu in cazul incalcarii unui drept de autor astfel cum este situatia de fapt din speta data.

5. Cu privire la intrebarea 8 G1 (7 G2, 4 G3 si 5 G4), contestata de un candidat,
Comisia a decis respingerea contestatiei, pentru urmatoarele considerente:

Situatia de fapt descrisa in enuntul spetei este similara cu cea din cauza C-157/12, Salzigitter Mannesmann Handel GmbH impotriva Laminorul S.A., prin care Curtea a stabilit ca articolul 34 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competenta judiciara, recunoasterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că nu acoperă și cazul unor hotărâri ireconciliabile pronunțate de instanțele din același stat membru, deoarece situația avută în vedere de articolul 34 apare ca fiind cea in care hotararile ireconciliabile sunt pronuntate in doua state distincte.

Varianta de raspuns de la litera C nu poate fi considerata corecta deoarece, contrar considerentelor hotararii Curtii, mentioneaza posibilitatea aplicarii interpretarii, prin analogie, și in cazul pronuntarii hotararilor in cadrul aceluasi stat membru.

Comisia de contestații,

_____
_____
_____